

ЛТАНЫТЪ ДѢВА, ОБѢЩАЛА БОГЪ СВОЕТО ДѢВСТВО, да пази нескверно до смѣрть; „и тѣй, що са ѣ родило въ неѣ ѣ отъ Дѣха светаго. И ще роди Сынъ, ще мѣ наречемъ имѣ Исусъ,“ ты Іосифе ще мѣ наречешъ имѣ, като баща, ако и да не си общникъ на тѣй рожденіе, защото обычай ѣ было бащитѣ да наричатъ имена на чедата си—: И ты ако и да не си мѣ естественный сѣщій отецъ, но мнимый, и отечески ще мѣ послѣдишъ и да мѣ наречешъ имѣ: Исусъ,“ защото Той ще спасе своитѣ люди отъ тѣхнитѣ грѣхове.

И тѣй сичкото ѣ станало да са сѣжди рѣченното отъ Господа чрѣзь пророка, който говори: „Се Дѣва во чревѣ приметъ, и родитъ Сынъ, и нарекутъ имѣ ѣмѣ: Еммануилъ, което значи „съ нами Богъ.“

Като са пробѣдилъ отъ сѣнь, Іосифъ направилъ, както мѣ повелѣлъ Ангелъ Господень: и приелъ своѣта обрѣченна жена, непорочната Дѣва, Божіѣта майка коѣто отъ Дѣха светаго зачала Спаса на Мира, и не ѣ зналъ, до като ро-